

Нові надбання

“Біженці”

“Прощання”

Колекції Українського музею і Бібліотеки постійно збагачуються новими надбаннями. Більшість предметів до колекцій надходять як дарунки окремих осіб чи організацій, як посмертні записи спадщини тощо. Останніми роками число дарунків постійно збільшуються, особливо бібліотечні та архівні фонди збагачуються поважними збірками приватних колекцій, мистецьких творів поодиноких мистців тощо. Українська діаспора зрозуміла важливість збереження культурних надбань українського народу (як в Україні, так і поза її межами) для грядущих поколінь. Для цього українська діаспора у своїх поселеннях засновує музеї, бібліотеки, культурні центри де можна б було зберігати різноманітні матеріали, які б віддзеркалювали діяльність, творчість даного суспільства та був доказом і підтвердженням його існування. Саме наш музей і бібліотека є таким центром зберігання української культурної та історичної спадщини. Наша установа заслужила довіру в українській громаді, яка цінує нашу працю і збагачує наші колекції цінними дарунками.

Недавно наш музей збагатився трьома скульптурами в бронзі роботи відомого мистця скульптора Петра Капшученка (1915-2006). Ці три скульптури нам подарував зять мистця - Джон Брус Шмит. Петро Капшученко народився в Катеринославі, навчався в Дніпропетровському художньому училищі, де спеціалізувався в театральній декоративній та скульптурі. Друга світова війна перервала мистецьку науку. Під час війни працював на примусових роботах в Німеччині, а потім з 1945 по 1949 роки, жив в таборі ДП в Регензбурзі. Згодом емігрував до Аргентини. Жив в Буенос Айрес, де здобув визнання за свої скульптурні твори та звання почесного члена Вільного університету гуманітарних наук в Буенос Айресі “за високу майстерність та вклад у культуру Аргентини”. У 1965 році переїжджає

до Америки та поселяється у Філадельфії. Він активно включається в громадське і мистецьке життя. Бере участь в численних мистецьких виставках та галереях. У більшості скульптури Капшученка малого формату - з бронзи та теракотові. Але особливу славу принесли його монументальні твори, - пам'ятники Митрополиту Липківському і Княгині Ользі, які стоять в Українському православному осередку в Савт Бавнд Брук. У творах Капшученка ми бачимо різноманітність людських типів комічних, трагічних, веселих, сумних. Автор створював групові сцени особливих подій, відзначення трагічних моментів, сцени з буденного життя. У кожній із його композицій передано настрої, емоційність моменту, стан душі.

Одна із скульптур Капшученка яку нам нещодавно подаровано, має назву “Біженці”. Гурт людей різного віку скупчені в одну тісну похилу масу - немов ідуть кудись у невідоме. Сумні перелякані обличчя, діти туляться до батьків, які стараються їх прихистити. У цьому творі Капшученко подав нам образ біженців з глибоким відчуттям їхнього емоційного і фізичного стану, передаючи всю глибинну трагедію, в якій вони знаходяться. Подібні трагічні сцени ми бачимо і переживаємо сьогодні, спостерігаючи за сучасними подіями в Україні. Друга подарована скульптура має назву “Прощання”. Чоловік прощається з жінкою, яка стоїть з клунком, з поглядом не на нього, а вперед, притримуючи рукою биття свого серця. Чому вони розлучаються - ми не знаємо, але дивлячись на вираз обличчя можна тільки здогадуватись, що це не з власної волі але з невідрадних обставин у їхньому житті. Третя скульптура має назву “Несе золоті гарбузи”. Молодий хлопець несе два великі гарбузи. Чи він їх несе на базар, чи дістав із невідомого

сватання - невідомо. Ось такими новими мистецькими творами збагатилася наша музейна колекція за що ми глибоко вдячні нашому дарителю

Обов'язком таких культурних установ як наша, є не тільки зберігати предмети української культурної спадщини, але робити їх доступними для всіх зацікавлених, організовувати тематичні виставки, поширювати знання про українську

спадщину як поміж своїми, так і серед чужих. У цей воєнно-критичний стан в Україні, де російські війська безпощадно вбивають населення, нищать, руйнують, палять музеї, історичні пам'ятки, діаспорні культурні центри, установи, як наш музей, стали важливим інформаційним центром для американської преси та для американської громадськості

Любов Волинець

“Несе золоті гарбузи”